autem ad inuicē sederent dn̄a paruam
caniculam lacrimantē respexit: admira
bat̄ multū ⁊ quesiuit causam. Ait vetu
la. O kar̄ma amica noli querere quare la
crimat̄ q2 tm̄ dolorem hz ꝙ vix poterit
tibi ītimari. Dn̄a vo magis ac magis i
stigabat vt diceret. Cui vetula Hec ca
nicula erat filia mea casta nimis ⁊ deco
ra: quā iuuenis q̄dam vehementer ada
mauit sed adeo casta erat vt oīno sperne
ret illū amorē. vn̄ iuuenis tm̄ dolens p̄
dolore mortu9 ē: ꝓ qua culpa deus cō
uertit filiā meam in caniculā sicut tu vi
des. His dictis incepit vetula flere di
cens. Quotiēs filia mea recolit ꝙ tam
pulcra puella erat ⁊ mō canicula flet ⁊
consolari nequit: ymmo oēs ad fletum
excitat p̄ nimio dolore. ¶ Audiens hec
dn̄a intra se cogitabat. Heu me simili
mō quidā iuuēis me diligit ⁊ ꝓ amore
meo īfirmat̄. ⁊ totū ꝓcessum vetule nar
rauit. vetula hec audiēs ait. O kar̄ma do
mina noli amorē iuuenis spernere ne for
te ⁊ tu mutaberis ī caniculā sic̄ filia mea
qđ eēt damnū intolerabile. Ait dn̄a ve
tule. O bona matrona date mihi sanū
cōsiliū vt nō sim canicula. Que ait Ci
to ꝓ illo iuuene mitte ⁊ volūtatē suam
sine vlteriori dilatione facias. At illa.
Rogo sc̄titatem tuā vt tu p̄gas ad eū
⁊ tecū ducas: scandalū posset eē si ali9
ad eum accederet. Cui vetula. Tibi cō
patior: libēter tibi eū adducā. Perrex
it ⁊ iuuenē secū duxit ⁊ cuz dn̄a dormi
uit. Et sic per vetulā dn̄a adulterium cō
misit. ¶ Moralizatio

Karissimi Iste miles est xp̄us
Uxor casta ⁊ decora aīa p̄ bap
tismū lota: cui dedit de9 liberū
arbitriū ⁊ sue voluntati tradidit. qn̄o ꝯ
h̄ mundo ad patrem ascendat ¶ Muli
er ista. i. aīa inuitat̄ ad cōuiuium q̄tiens ī
clinat̄ ad carnalē cōcupiscentiā. Quia
conuiuiū hoīs carnalis est sp̄ in delitijs
viuere. Statim iuuenis. i. mūdi vani
tas eam inquantū p̄t allicit vt ei adhere
at. Si vero non cōsenserit adest vetula
scz diabolus qui circuit querens quam
deuoret aīam. i. principaliter quantuz
p̄t sollicitat vt pctō consentiat. Et qn̄o
Certe ostendit sibi caniculā flentē. Cani
cula ē spes lōge vite ⁊ nimis de dei mīa
p̄sumere quā multi habēt intm̄: ꝙ cito
ad peccatū inclinant̄. Quia sicut cani
cula ista ex sinapi lacrimabat̄: sic spes
sepius aīam affligit ne ad veritatem at
tingat intm̄ ꝙ hō peccato cōsentit. Si
ergo volumus castitatē aīe f̄uare ⁊ mū
di deceptionem p̄cauere fugiam9 mū
dum sn̄ope. q2 oē qđ est in mundo: aut
est sup̄bia vite aut concupīa oculorum
aut concupīa carnis. ⁊ ideo summū re
mediū est illum derelinquere si volum9
premiū eternum obtinere.

¶ Nota de iudicibꝫ malis ¶ Ca. xxix.

Erat quidam
imp̄ator q̄ statuit ꝓ lege ꝙ
sub pena graui q̄libet iudex
recte iudicaret: ⁊ si ꝯ̄trium faceret nullo
mō mīam inueniret. Accidit casus ꝙ q̄
dā iudex mūneribꝫ corruptus falsuz iu
diciū dedit. Imp̄ator cū h̄ audisset ser
uis suis p̄cepit vt eū excoriarent. ⁊ sic
factū est. pellem ei9 ī loco vbi iudex seđ
re deberet posuit ad significandū ꝙ ille
iudex cogitaret ꝙ ampli9 falsum iudici
um non daret ¶ Rex vo filiū iudicis
defuncti iudicē ꝯstituit dicens ei. Se
debis super pellem p̄ris tui vt iudices
p̄p̄lm meū. Si vo aliq̄s affert tibi do
num vt declines a via recta: ad pellem
patris tui respice ne tibi hoc idem con
tingat. ¶ Moralizatio

Karissimi. Iste imperator est
dn̄s nr̄ ihesus xp̄s q̄ istā legez
edidit. vn̄ Deutronomij. Iu
dices ⁊ magistratus ꝯstitues ⁊c̄. Ipse

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-91/0037
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG